

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Пазарджик, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Г. Илинова

при участието на секретаря Г. Г. М.
като разглежда докладваното от Иванка Г. Илинова Търговско дело № 20215200900168 по описа за 2021 година

Делото е образувано по искова молба от А. А. Б., ЕГН-*****, Е. А. Б., ЕГН-*****, и А. А. Б., ЕГН-*****, срещу Застрахователно акционерно дружество „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5.

Твърди се в исковата молба, че на ,на общински път ,с посока с.К - с.Ч, водачът У. М. Ш при управление на лек автомобил марка и модел „“, с рег. № ,е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20, ал. 1, чл.44, ал.1 и чл.150 от ЗДвП, изгубил контрол над автомобила си и навлязъл в лентата за насрещно движение, поради което реализирал удар с правомерно движещия се там товарен автомобил марка и модел „“, с рег. № ,управляван от водача С. М. С.. Реализирано е ПТП, при което е причинена смъртта на Р. А. Б. - пътник в лек автомобил марка и модел „“, с рег. №.

За произшествието е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 367р-19665/2020г. Образувано е НОХД № по описа на ОС - П, по което е постановена Присъда № от ,влязла в законна сила на 03.11.2021г., с която У. М. Ш. е признат за виновен, за това че на ,при управление на лек автомобил „“, с рег. №, е нарушил правилата за движение по

пътищата, визирани в чл.20,ал.1,чл.44,ал. 1 и чл.150 от ЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на Р А. Б.,поради което на основание чл. 343, ал. 3, предл. 4, б. „б“, предл. 1, вр. с чл. 343, ал.1,б. „в“, вр. с чл. 342, ал. 1 и чл. 343, ал.4 от НК, във вр. с чл. 58а, ал. 1 от НК и е осъден на 2 години и пет месеца „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изтърпяването на наказание за изпитателен срок от 4 години, считано от влизане в сила на присъдата.

Твърди се,че починалата при злополуката Р А Б. е съпруга на А. А. Б. и майка на А. А. Б. и Е. А. Б.,които изключително тежко понасят нейната загуба.

А. Б. заедно с починалата Р Б. били сплотено и заедно семейство,силно привързани един към друг.В атмосфера на любов и взаимна подкрепа те отгледали и възпитали своите деца - А. Б. и Е. Б.. Членовете на семейството имали изградена силна връзка помежду си,обичали се,подкрепяли се и живеели в разбирателство. Ищците твърдят,че изключително тежко понасят загубата на своята майка и съпруга,починала така нелепо и неочаквано.Тя винаги е била опора за тях.При пътния инцидент те губят своя най-близък човек.

Починалата Р Б. била силно привързана към своите син и дъщеря.Тя ги подкрепяла,подпомагала ги с каквото може и споделяла ежедневието си с тях.Обичала да прекарва време с всяко от децата си. Била до А. Б. и Е. Б. винаги и показвала майчината си обич и отдадеността си на своите син и дъщеря във всеки важен момент от живота.Тя успяла да създаде специална връзка с всяко от децата си. Р Б. общувала ежедневно с А. и Е., интересували се един от друг и били изключително близки.Те живеели заедно в една къща и споделяли общо домакинство.А. Б. и Е. Б. съхранили дълбоката връзка с майка си, създадена още от ранна детска възраст и след като станали зрели хора.Те помагали на майка си в ежедневието,допитвали се за съвет до нея,приемали я за авторитет и пример.

Починалата била добра и любяща съпруга.Тя имала дълбока емоционална и духовна връзка със своя съпруг А. Б..Двамата съпрузи се уважавали, взаимно се подкрепяли и заедно преодолявали житейските неспгоди.Успели да създадат здраво и щастливо семейство,членовете на което били силно привързани един към друг.Р и А. Б.и в съвместния им живот като

мъж и жена нямали пререкания помежду си. Те се обичали, всичко правели заедно и разчитали на старини да се грижат взаимно един за друг.

Живота на ишците сега е изцяло подчинен на скръбта от голямата загуба. Без съмнение ще изпитват болка и ще скърбят до края на дните си. А. Б. станал мрачен и затворен. Изгубил своята спътница в живота. Той постоянно се разстройва и всичко в дома им му напомня за пострадалата. Изпитва трудности в ежедневието от липсата на жена си. Чувства се самотен и опечален. Е. Б. и А. Б. също са изцяло променени след загубата на майка им. Те са дълбоко наскърбени и почернени. Загубата на единия от родителите им ги е направила тревожни и апатични към всичко около тях. Станали некомуникативни и вглъбени. Трудно влизат в контакт с хора извън техните най-близки. По-рядко се усмихват и все още страдат по непреодолимата загуба на майка им. Силната им привързаност към Р. Б. и изключителната връзка помежду им ги карат да се разстройват при всяка мисъл за майка им.

Видно от представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и справката, извършена на страницата на Информационен център към Гаранционния фонд, към момента на събитието, виновният водач, управлявал лек автомобил марка и модел „“, с рег. № , който е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, с полица № BG/23/120000564191, валидна от 20/02/2020 г. до 19/02/2021 г.

Иишците твърдят, че на 26.03.2021 г. отправили претенция до застрахователя на отговорния за ПТП водач-ответника ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение - видно от молба вх. №99-10953/26.03.2021 г. Такова до момента не е изплатено.

С оглед разпоредбата на чл. 429, ал. 3 от КЗ и обстоятелството, че увреденото лице е предявило застрахователна претенция към застрахователя на 26.03.2021 г., то от този момент върху претендираната сума следва да бъде начислена и законна лихва до окончателното ѝ заплащане.

Съдът е сезиран с искане да осъди ответника ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД да заплати обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на

автомобилистите в размер на по 150000,00лв.за претърпените неимуществени вреди - болки, страдания и психически стрес, причинени от смъртта на Р А. Б. в резултат на настъпилия пътен инцидент,реализиран на , ведно със законна лихва върху претендираната главница от датата на предявяване на застрахователната претенция-26.03.2021 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

Ищците сочат банкови сметки,по които де се извърши плащането и претендират присъждане на съдебно деловодни разноски.Представят писмени доказателства и формулират доказателствени искания.

В отговора на исковата молба ответната страна оспорва изцяло предявените икове, както по основание, така и по размер.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на лек автомобил марка „“, модел „“,с рег.№ и „ЗАД ОЗК - Застраховане“ АД и факта на настъпване на процесното ПТП на посочената дата и между посочените участници.

Оспорва съдържанието представения като доказателство към исковата молба Констативен протокол за ПТП,в частта му относно вписаните в него обстоятелствата за механизма за настъпване на вредоносното събитие.Твърди се,че същият е непълен и в него не е отразено поведението на починалата Р А. Б.,чийто действия като пътник в л.а.марка „“,са допринесли за настъпването на произшествието.

Не оспорва факта,че по отношение на виновния за ПТП водач,чийто гражданска отговорност е застрахована в „ЗАД ОЗК - Застраховане“ АД,е налице влязла в сила присъда,която предвид разпоредбата на чл.300 ГПК обвързва гражданския съд, разглеждащ гражданските последици на деянието, относно противоправността на деянието и виновността на дееца.

Поддържа,че вредоносният резултат - смъртта на Р А. Б.,е съпричинен от действията ѝ,в качеството ѝ на пътник в л.а.марка „“,който е пътувал без предпазен или с неправилно поставен предпазен колан.В случай,че пострадалата е била с правилно поставен колан при процесния челен удар,то несъмнено тялото ѝ щеше да е прикрепено към седалката на автомобила,като главата ѝ не би контактувала с детайлите, находящи се в купето на същия и

съответно не би получила уврежданията в областта на главата и гръбначния стълб или тези увреждания биха били в по-лека степен.

На второ място твърди,че починалата е предпоставила настъпването на вредоносния резултат като е пътувала при водач на МПС,който е неспособен като е знаела това и в този смисъл е приела съзнателно риска от увреждане.

Освен това твърди,че Р Б.,като пътник в л. а. марка „“, пътуващ на задната седалка в автомобила,е допринесла за настъпване на инцидента,като е предприела действия,които са отвели вниманието на водача от пътната обстановка.Последната е предприела предаване на двугодишния ѝ внук на дъщеря ѝ Е. А. Б.,която е пътувала на предна дясна седалка в процесния автомобил.Именно действията на Р Б. са първопричина за настъпване на инцидента.В случай,че последната не беше предприела предаване на детето от задна седалка към седящата на предна седалка Е. Б.,вниманието на водача нямаше да се отклони от пътя и ПТП нямаше да настъпи.Следва да се отчете,че съгласно чл.133,ал.2 ЗДвП: „Превозването на деца до 12-годишна възраст е забранено на задната седалка на мотоциклет или моторедвел и на предната седалка на лек автомобил,освен ако за детето е поставена допълнителна специална седалка.“В процесния случай на предната седалка на колата не е била налична специална седалка за детето.Там е седяла Е. Б..Следователно,предприетото от Р Б. действие се явява неправомерно и е в причинна връзка с настъпилото ПТП.

Твърди,че смъртта на пострадалата е настъпила,тъй като последната е била извадена от автомобила неправилно,не от екипите на спешна медицинска помощ.Твърди,че ако пострадалата е извадена от процесния автомобил от медицинските специалист,обучени да осигурят спешна помощ,леталния изход не би настъпил.

Твърди,че вредоносният резултат е съпричинен и от действията на водача на МПС марка „“,модел „“,с рег.№ ,който не е реагирал своевременно на възникналата на пътя опасност и не е предприел действия,с които да предотврати настъпването на инцидента.Възприемайки насрещно движещ се автомобил да навлиза в неговото пътнo платно водачът на товарния автомобил не е предприел необходимите действия за предотвратяване на удара.Последният не е задействал своевременно спирачната система,за да

спре преди мястото на удара. В условията на евентуалност твърди, че водачът на товарния автомобил е можел да отбие частично в пътния банкет, намиращ се в дясно от пътя и така двете МПС-та нямаше да влезнат в съприкосновение.

Представя справка от интернет страницата на Информационен център към Гаранционен фонд, която информация е публична, от която твърди, че е видно, че към датата на процесното ПТП отговорността на водача на МПС марка „“, модел „“, с рег. №, е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ при „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД с полица, валидна от 13.02.2020 г. до 12.02 2021 г.

Оспорва твърдението на ищите, че вследствие на смъртта на Р. Б. са претърпели неимуществени вреди в обем, съгласно посоченото в исковата молба. Твърди, че А. А. Б. и Е. А. Б. не са били близки с майка си. Оспорва твърдението на ищеца А. Б., че отношенията му с Р. Б. са били топли и близки. Оспорва всички твърдения, изложени в исковата молба досежно степента и характера на болките и страданията на ищите, вследствие на загубата.

Счита, че исковите за неимуществени вреди са предявени в прекомерен размер, спрямо действително претърпените вреди и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 ЗЗД.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди, като неоснователен, предвид съображенията за неоснователност на главния иск. В случай, че исковата претенция бъде уважена, счита, че лихвата върху вземането не се дължи, тъй като е налице хипотезата на чл. 497, ал. 1, т. т. КЗ, съгласно която застрахователят не дължи лихва за забава, когато увреденото лице не е представило поискани по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ доказателства. Твърди, че към молбата, с която е претендирано изплащане на обезщетение по доброволен ред, е бил приложен единствено Констативен протокол за ПТП с пострадали лица. Към настоящия отговор на искова молба представя Уведомление с изх. № 99- 11027/31.03.2021 г., по описа на „ЗАД ОЗК - Застраховане“ АД, с което процесуалният представител на ищите е бил уведомен, че с цел доказване основателността на претенцията следва да представи допълнителни документи по щетата. Такива не са били представени, с оглед на което с Уведомление с изх. № 99-

12823/28.06.2021г., по описа на „ЗАД ОЗК Застраховане“ АД, процесуалният представител на ищците е уведомен, че застрахователят отказва изплащане на обезщетение до представяне на поисканите документи. И двете уведомления са получени от процесуалния представител на ищците, видно от приложените към отговора известия за доставяне. Заявява искане съдът да отхвърли като изцяло неоснователни предявените искове и да бъдат присъдени сторените разноси по делото.

По искане на ответника и на основание чл.219, ал.1 ГПК съдът е привлякъл като трето лице помагач на страната на ответника застрахователят на водача на МПС марка „“, модел „“, с рег. № - „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, поради формулирани от ответника твърдения, че вредоносният резултат е съпричинен от действията на водача на МПС марка „“, който не реагирал своевременно на възникналата на пътя опасност и не е предприел действия, с които да предотврати настъпването на инцидента.

В допълнителната искова молба ищците оспорват наведените от ответника възражения в отговора на исковата молба. Твърдят, че оспорването на съдържанието на констативния протокол за ПТП е неоснователно, че възражението за съпричиняване не е доказано, както и че ПТП е съпричинено от водача на МПС марка „“ и в тази връзка оспорва искането за привличането му като трето лице помагач на страната на ответника.

Оспорва възраженията на ответника досежно размера на иска и дължимостта на лихвите за забава.

Формулира искане по чл.190 от ГПК да бъде задължен ответника да представи намиращото се у него уведомление за настъпване на застрахователното събитие по реда на чл.430 ал.1 т.2 от КЗ.

В отговора на допълнителната искова молба ответникът поддържа всички направени оспорвания на исковата претенция в отговора на исковата молба. Не възразява да бъде отделено като безспорно наличието на застрахователно правоотношение със собственика на лек автомобил марка „“, модел „“, рег. №.

Като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Като доказателство по делото е приета Присъда на ПОС от „постановена по НОХД № и влязла в законна сила,с която с която У. М. Ш. е признат за виновен,за това че на „при управление на лек автомобил „“, с рег.№,без да има необходимата правоспособност,е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20,ал.1,чл.44,ал.1 и чл.150 от ЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на Р А Б.,поради което на основание чл. 343, ал. 3, предл. 4, б. „б“, предл. 1, вр. с чл. 343, ал.1,б. „в“, вр. с чл. 342, ал. 1 и чл. 343, ал.4 от НК, във вр. с чл. 58а, ал. 1 от НК и е осъден на 2 години и пет месеца „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изтърпяването на наказание за изпитателен срок от 4 години, считано от влизане в сила на присъдата.

Не се спори,че Р Б. е съпруга на ищеца А. А Б. и майка на другите двама ищци,което се установява и от представеното като доказателство по делото Удостоверение за наследници изх.№ „издадено на 05.11.2020г.от Община В,обл.

Не се спори по делото,че е налице на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на лек автомобил марка „“, модел „“,с рег.№ и „ЗАД ОЗК - Застраховане“ АД .

От заключението на допуснатата по делото комплексна автотехническа и медицинска съдебна експертиза досежно механизма на процесното ПТП се установява следното:Произшествието е възникнало на общински път ,с посока с. К - с. Ч на разстояние от около 500 м след указателната табела за край на населеното място -с. К. Пътния участък е от новоасфалтиран ,с гладък и нов асфалт, тъмно на цвят с дребна до средно зърнеста структура сух, без нарушения на целостта му, без наличие на хоризонтална и вертикална пътна маркировка, без наличие на пътни знаци, без предпазни мантинели.Ширина на пътя в района на ПТП е 7,30 м.Надлъжният наклон на пътя е 7% в посока с. К , а напречния наклон към външността на завоя е 2,2% .Северно от пътното платно по дължината на пътния участък и завоя е изграден бетонов бордюр, зад който има песъчлив терен с ширина 2,5 метра. Южно след границата на пътното платно има обособен банкет с ширина 0,5 метра.След този банкет следва терен с денивелация спрямо пътното платно - 1,0 -1,5м./надолу/ в дясно след банкета по посоката на движение на т.а. "

"Местопроизшествието е в района на лек завой (с голям радиус на кривата), десен за л.а." и ляв за т.а.". Определения радиус на външната крива в хоризонталната равнина на завоя е 92,86 метра.

Двата автомобила са се движили насрещно и произшествието е настъпило в лентата за движение на товарния автомобил.

Скоростта на товарния автомобил е определена по разшифровка на GPS -диаграмата за движението и скоростта на автомобила в 164 точки за скоростта и 58 точки за времето или отчитането на скоростта е през 12 сек . Последното отчитане на скоростта е с големина около 67 км/ч, когато започва да спира товарният автомобил. Същата скорост на движение се определя и на база дължината на измерените на местопроизшествието спирачни следи : 67-69 км/ч. в момента на задействане на спирачната система. Експертизата установява, че мястото на удара е в лентата за движение на товарния автомобил и с оглед останалите следи на това място скоростта в момента на удара на товарния автомобил е била около 36 км/ч.

Експертът установява, че на местопроизшествието не са регистрирани следи от употребени спирачки от лекия автомобил и няма и данни водачът му да е направил опит за спиране. Скоростта на лекия автомобил, определена по методика отчитаща степента на значителните деформации върху автомобила в резултат на челния удар, преди и в момента на удара е била около 77 км/ч.

Критичната скорост на движение, над която е възможно при навлизане в ляв за товарния автомобил и в десен за лекия автомобил завой да настъпи загуба на устойчивост и приплъзване е съответно 84 км./ч. и 82 км./ч.

Зоните на удара за двата автомобила са в челните им части, като за товарния автомобил „мястото на удара е от левия страничен габарит до 1,6 метра надясно , а за лекия, който се е внедрил под бронята и е достигнал предния мост на товарния автомобил е челно и до 1,60 метра от левия страничен габарит.

След удара и последвалата ротация и трансляция на лекия автомобил „обратно на посоката му на движение, същия преодолява наличната бордюрна линия със задни колела и се установява извън пътното платно в северната му част.

Товарния автомобил след удара рязко изменя траекторията на движението си наляво, вследствие на принудително завъртане на направляващите колела, като се установява с предна част в средата на пътното платно и на 7,40 метра от предната дясна част на л.а. “”, на около 15 метра след мястото на удара.

Видимостта в кривата на завоя е ограничена от северно разположения скат извън пътното платно, поради което линията на пряка видимост между двете МПС варира между 77 и 80 метра в зависимост от разположението на автомобилите в собствените ленти.

Дистанцията на която се е намирал т.а. „“ в момента на навлизане на л.а. „“ в южната лента, от мястото на удара е 31,26 метра при дължина на пълния спирачен път (опасна зона) при движение на т.а. „“ в конкретната пътнo-климатична обстановка със скорост 69 km/h, от 58,55 м. При съотношение $58,55 \text{ м} / \text{опасна зона} / > 31,26 \text{ м} / \text{дистанция от мястото на удара} /$, нещата установява, че водачът на товарния автомобил е нямал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на удара и да избегне произшествието чрез безопасно спиране.

Дължината на пълния спирачен път (опасна зона) при движение на л.а. „“ в конкретната пътнo-климатична обстановка със скорост 77 km/h. от 56,12 м. При полученото съотношение между дължината на опасната зона и дистанцията от мястото на удара: $56,12 \text{ м} > 35 \text{ м}$. следва извода, че водачът на л.а. „“ е нямал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на удара и да избегне произшествието чрез безопасно спиране.

Водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да избегне удара, ако в момента в който е навлязъл в лявата лента и е отстоял на 35 метра от мястото на удара е реагирал на изменение посоката на движение на автомобила надясно със завъртане на волана. За това си действие той ще измине път от 32м. и би имал техническа възможност да отклони надясно автомобила към собствената лента преди мястото на удара и да избегне произшествието.

По посоката на движение на товарния автомобил в кривата на ляв за него лек завой от запад на изток към с.К, южно след границата на пътното платно има обособен банкет с ширина 0,5 метра. След този банкет следва терен с денивелация спрямо пътното платно от 1,0-1,5 метра надолу, поради

което водачът на товарния автомобил „“ не имал техническа възможност да предприеме спасителна маневра надясно към банкета и върху терена извън него. От техническа гледна точка с оглед характерните особености на участъка, той е реагирал правилно като е предприел екстремно спиране преди момента на удара, като по този начин е дал възможност на водача на насрещно движещия се автомобил евентуално да има достатъчно време и дистанция да се върне в собствената лента.

В заключение експертът обобщава, че най-вероятния от техническа гледна точка механизъм на произшествието при описаната по-горе пътно-климатична обстановка, е че при приближавайки десен лек завой водачът на лекия автомобил е загубил контрол над управлението на автомобила, който е напуснал дясната половина на пътното платно и насочвайки се наляво е навлезнал в лентата за насрещно движение. В този момент лекия автомобил бил на 66 метра дистанция от насрещно движещия се товарен автомобил. След около 1,64 s автомобилът, движейки напред се блъснал в идващият насрещно (със скорост 67-69 км/ч) от с. А товарен автомобил „“, водачът на който се опитал да избегне удара, като направил опит за спиране и в спирачен път на товарния автомобил настъпил челен удар с голяма кинетична енергия в предната част на л.а. „“ и в предната лява част на т.а. „“.

Загубата на управление над л.а. „“ се дължи на отклонение на вниманието с други действия при движението на автомобила със скорост 77 km/h допуснато от водача У. Ш.

Експертизата установява, че фабрично и в случая лекият автомобил има монтирани предпазни колани както на предните седалки, така и на задните три места като на предните две места и на задните две – в ляво и в дясно, колатине са триточкови, а средния отзад е двуточков предпазен колан- поясен тип .

Вещото лице установява, че няма деформирани детайли или елементи от автомобила, които да са навлезли навътре в салона на автомобила и са наранили пострадалата пътничка. Вещото лице прави извод, че пострадалата Р А. Б. е пътувала на задната седалка в автомобила от ляво или в средата. При разглежданата ситуация характерът на удара за л.а. ”” е челен с голямо препокриване на предните части 1,50-1,60 метра. Възпиращото въздействие на правилно поставен предпазен колан в разглежданата ситуация ще се

изрази в „задържане“ (най-вероятно) на тялото(торса)на задно стоящата вътре в купето на автомобила, като крайниците и главата остават свободни по време на аварийното движение.Челния удар протича в две фази.Първата фаза е от взаимното проникване на автомобилите при удара един в друг до приключване на демпферирането(внедряването). Втората фаза е от започване на сложното движение трансляция и ротация с повдигане на задната част до неговото приключване.

За пострадалата Р Б. - при използване на триточковите колани на лявата или дясната част на задна седалка, торсът и седалищните части ще бъдат фиксирани при удар. След удара през първата фаза долните части на долните крайници и главата ще се придвижат напред и нагоре,без да срещнат препятствия. През втората фаза ще се отклонят най-напред леко наляво, без да срещнат препятствие,а след това надясно и в зависимост от позата могат да срещнат препятствие елементите на съответните врати.

В случай на пътуване без употреба на предпазен колан на пострадалата при механизъм без спиране и фронтален удар,пасажерът е с възможности за значителна промяна на тялото вътре в автомобила /хаотично движение на масовия център на тялото/ и с по-голяма вероятност за удар на периферните части на тялото в различни части от автомобила - възможен удар в предна седалка, в тавана на автомобила в лявата врата и страничната греда.

През първата фаза на удара при взаимното проникване на автомобилите един в друг до приключване на демпферирането(внедряването),тялото на пострадалата се изтласква напред и нагоре с голяма сила като торса и главата се удрят в предната дясна седалка и нейните елементи или в тавана на купето. Тялото се стреми да възкачи облегалката на предно разположената седалка.През втората фаза на удара непосредствено след блъскането във вътрешната част на автомобила тялото се отхвърля назад, към изходното положение т.е.към седалката.

В.л.д-р П. М. установява,че при изследването на трупа на пострадалата не са открити следи от поставен предпазен колан.Статистически се приема,че правилно поставения предпазен колан в 70% от случаите запазва живота.С оглед уврежданията на пострадалата,причинили смъртта ѝ,експерта счита,че правилно поставения предпазен колан в случая би предотвратил смъртта ѝ.Като причина за смъртта е посочена тежката съчетана черепномозъчна и

гърбначно мозъчна травма и развилият се черепно мозъчен оток, водещ до спиране на сърдечната и дихателната дейност. Експертът заключава, че с оглед получените от пострадалата травматични увреждания-счупване на гърбначния стълб на ниво 5 и шести гърдни прешлени с контузия на гърбначния мозък, изваждането на тялото преди пристигането на екипа на спешна медицинска помощ не е от значение и не е допринесло за настъпването на леталния изход. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че към момента на удара тялото на пострадалата се е насочило ляво странично между облегалките на предните две седалки, като това са основните причини довели до настъпването на смъртта. Двамата експерти са категорични, че ако пострадалата е пътувала с поставен колан на задната седалка-триточков встрани, или двуточков в средата, то същата не би получила телесните увреждания причинили смъртта ѝ.

За установяване на претърпените от ищите неимуществени вреди вследствие смъртта на тяхната наследодателка са разпитани свидетели и е назначена съдебно психологическа експертиза.

Свиетелката З Л познава семейството на ищите от години, тъй като живеят в съседство в с.Б ,община В. Селото е малко с 5 къщи. По двама пенсионери в къща, единствено те са младо семейство. В една къща живеят всички-Р с мъжа си, сина им и дъщеря им със семейството си. Свиетелката установява, че тръгнали на лекар в К, защото бебенцето на Е. /на две години и половина/ било болно. В автомобила управляван от зетя на Р пътували освен нея дъщеря ѝ Е. и детето.

Докато била жива Р си живеели добре. Мъжът ѝ се разболял и тя му станала личен асистент. Гледали животни-овце и крави. Отдавна се разболял мъжа ѝ. Много време бил на легло. Не излиза от селото, по двора се движи. Тя го гледала. Гледала и животните в двора- десетина овце и една крава. Р косяла ливадите наоколо, за да изхранва животните. А., сина ѝ, бил почти безработен.

Ходел в гората за гъби. Майката гледала и децата на Е.. Е. също си гледала децата, помагала и на майка си при отглеждането на животните. А. ходел да събира и дърва за огрев в гората. Добри били отношенията в семейството. Преди да се разболе бащата ходеха на гости при роднините. Те четиримата се разбирали и живеели добре. В селото не са чули за кавги и разпри между тях. Помагали си. Р водела семейството. След смъртта на

Р,свидетелката видяла за пръв път ищите на погребението.Били отчаяни, плачели.А. бил на погребението с бастунче.Е. я нямало на погребението,защото била в болницата с детенцето.Сега все още са отчаяни.Много им липсва майката. Е. казва, че много им липсва майка й. Сега А. е личен асистент на А.. Сега и двамата А. и Е. се грижат за баща си.Рповече си гледала А.,но и сега децата не го оставят. Животът им се променил след като Р почина,отчаяни са, не ходят на гости и развлечения.Нормални хора били преди инцидента, както всички на село. Сега живота им е по-тежък, защото я няма Р да помага и с животните, и с А и с къщата, за всичко.Р давала съвети на дъщеря си да си гледа добре децата,да е грижлива майка.На А. давала съвети да работи,да не ходи да пие.Свидетелката установява,че А. е много отчаян и от болестта си,и от смъртта на Р.Той не може да говори много,но казва.Когато заговорят за Р,А. започва да плаче.Вижда се сега, че е по-отчаян и А., и децата са по-отчаяни.Променили се децата и А..Зетят У. работи на частно,без осигуровки, по гората ако отсече някое дърво. Той карал колата.А. малко му се ядосва,но Е. му простила.

Свидетелят А. К-брат на Р,установява,че сестра му се омъжила А. преди години. Винаги са живяли в с.Б с децата. Като се ожени дъщеря й Е. ,с тях заживял и съпруга й.Много се разбират, децата й помагат , мъжът й е болен, инвалид от повече от години.Гледат крави и овце. Най-много Р се грижела за животните и за домакинството.Е. много й помагала. А. събирал и прекарвал сено , работел по дърводобив в гората. Р била асистент на мъжа си . Преди да почине майка й Е. имала деца. Малкото дете било бебе,когато починала Р. В месеца по два, три пъти свидетелят ходил у тях, и те идваха при него в с.Д на гости.

Празнуваха всичко, сега вече нищо не празнуват.Сега са много отчаяни.Е. още не може да повярва, че е починала майка й. Е. на е била на погребението и не може да повярва,че майка й е погребана.Свидетелят установява,че празнуват мюсюлманския празник Б. Преди смъртта на Р семейството й празнувало рождени дни, сега не празнуват. Отчаяни са и не им се празнува.Състоянието на А. се влошава много.Той не може да повярва,гледа още дали ще влезе през вратата,той е много отчаян. След инфаркта говори трудно, не му се разбира.Преди да почина Р, тя се грижеше

за А., и Е. ѝ помагаше. Сега Е. се грижи за А., А. работи по гората.Е. му готви, пере го.Той излиза навън по малко .С единия

крак не може да върви, с патерица е. Може да излиза, ходи сам до тоалетна.С дясната ръка не може да се храни. Трудно се храни. Помагат му при храненето. Е. му помага при обличане. Гробищата са близо то тях и ходят на гроба всеки ден. Е. ходи повече на гробищата,А. по-рядко.Е. през ден, два ходи, там пуска, овцете кравите, все спира там, отчаяна е много. Правят помени, събират се за Р. Не може да каже дали са пропускали някой помен. Помен правят само на 52-рия ден след смъртта, други помени не се правят.Кавги нямало в това семейство.Р се грижела за всичко. С Е. се разбирали, много си помагали. На Е. майка ѝ ѝ беше най-голямата приятелка.В селото , са 5 - 6 къщи, други хора няма там.А. работи в гората към частни фирми. Той не е семеен, няма жена и деца. С това се занимава, друго няма. С животните помага.

Свидетелят У. М Ш. е съпруг на ищцата по делото.Същият установява,че в деня на инцидента пътували до с.К като той управлявал автомобила,а до него седяла Е..На задната седалка седяла Р с детето. Инцидентът станал на асфалтов път,при сухо време с добра видимост,нов асфалт без дупки.Не си спомня скоростта, с която се движел и на каква предавка е бил автомобилът.Пътят е планински със завои и стръмен.Изкачвали се нагоре.Детето се разревало и майката на Е. го подала на Е.,за да го успокои.Това се случило в движение на автомобила.Тя го подала от задната седалка между предните две седалки.Е. се обърнала да хвана детето,то много ревяло.Тя започнала да му се кара и той се обърнал към тях да види какво става и като се обърнал напред камионът бил срещу него и нямало какво да направи.Свидетелят установява,че се бил отклонил и изпуснал управлението на автомобила като вместо да следва десния завой,навлязъл в лентата за насрещно движение. Ударил се в тежкотоварен автомобил. Бил в шок и не си спомня в коя част на неговия автомобил бил удара. Не помни и в коя част на камионът е удара. В последния момент видял камиона.Той не бил с колан и не си спомня дали другите имали колани.След инцидента излязли от колата.Дошли много хора.Преди да дойде линейката Р била отзад в колата.Не си спомня детайли от ситуацията след инцидента,тъй

като бил в шок. Е. държала детето и излязла от колата след катастрофата. Колата, с която катастрофирали е на Е.. Свидетелят установява, че само той е шофьор в семейството и че никой не го е питал и той не е казвал дали има или няма книжка.

Свидетелят С. установява, че в деня на инцидента бил на работа и към 11,00ч. пътувал към село К. Наблизо преди селото, на 30 – 40 метра преди ляв завой насреща му изскочил син автомобил, който навлязъл в неговото платно. Натиснал спирачките и клаксона и след 2 - 3 секунди се случил ударът. Бил на четвърта предавка, защото пътя е с лек наклон надолу и се движел със скорост около 60 - 70 км в час, по асфалтиран път с банкет, в средата на неговата лента. Когато видях, че автомобилът навлиза в неговата лента се прибрал плътно в дясно. Няма възможност да стъпи на банкета, защото отдолу е бряг. Банкетът е около 40 см, малко под наклон към склона. Пътят на това място е без мантинели и ограничителни знаци. Свидетелят установява, че камионът бил ударен в предната си лява част. За другия автомобил удара бил челен. Според свидетелят лекият автомобил се движел със скорост от над 80 км/час. След удара камионът завил, колата отскочила на заден ход и се блъсна в негово дясно в отсрещния бряг. Колата се завъртяла в обратна посока. След удара камионът се усукал наляво и леко навлезе в лентата за движение на автомобила. Обадил се на 112 и помолил да изпратят линейка. В този момент видял, че вратата на пътника до шофьора се отваря и оттам излязла жена с малко дете. Шофьорът излязъл сам. Свидетелят не разбрал, че има трети човек отзад. Преди да дойде линейката разбрал от шофьора, че отзад има човек. Дошли други хора и с е притекли на помощ. Свидетелят не знае кой извадил жената от задната седалка. Казали, че е починала преди да дойде линейката. Дошъл лекар преди линейката, местен човек, който казал, че жената е починала. След като разбрал, че има трети човек погледнал и през прозореца видял, че жената вътре е седнала, все едно си пътува. Не видял да се движи. Забелязал, че няма сложен предпазен колан.

Като доказателство по делото е прието заключение по допуснатата от съда по искане на ищците съдебно психологическа експертиза. Вещо по лице установява, че по скалата на Холмс и Рае стресът при ищеца А. води до 37 % риск от развиване на по-сериозна психологическа реакция, докато при Е. тази реакция на стрес е по-силна. При нея всички реакции са по-тежки, както

тревожността така и депресията. Тя все още се намира в тежко емоционално състояние. При провеждане на беседата тя се разстройва, насълзават се очите, придобива тъжен израз. Има индикации за остра стресова реакция към момента на катастрофата и до момента тази остра стресова реакция е силна. Двата са в състояние на тревожност и депресия. И до момента продължават да преживяват стреса, който са имали към момента на катастрофата, като при А. тази стресова реакция е намаляла към момента на изготвяне на експертизата. По-скоро той използва защитен механизъм на психиката, опитва се да не мисли за това събитие, изтласква го, опитва да продължи живота си както до момента, като въпреки това споделя, че все още не иска да повярва, че това му се е случило. Най-много точки по скалата Холмс и Рае се получават когато си загубил значим близък, тоест при смърт на близък. По скалата на стреса дори положителните събития могат да водят до стрес. Скалата включва много симптоми, като започват от 14 и се стига до 100 точки. Най-много точки са при смърт на близък. Максимумът по всички скали е над 300. Е. има 295 точка. Има и над 300 точка, тогава вече е много тежко. Загубата се отразява върху много елементи от живота на ищците. Страданията на двамата ищци са абсолютно типични за всички хора в подобна ситуация. Преминават през всички стадии, които са характерни при загуба на близък човек, на родител. При Е. симптомите са все още доста тежки. Това се отразява на качеството на живот, постоянно има мисловни преработки, в тъжно настроение е, не може пълноценно да се зарадва на живота, на децата, на съпруга си, казва че не са пълноценни семейните отношения. Нагърбила се е с тежката задача да обгрижва и обслужва баща си, живее изолирано в къща, няма наоколо близки роднини, приятелки, няма с кой да сподели. Типът личност не се е променил, просто се е променила силата на нейното преживяване. По нейни данни по време на беседата тя сподели, че е имала един нормален живот, много е споделяла с майка си. Експертът заключава, че Е. е живеела нормален живот, привързана към майка си, удовлетворена от начина си на живот, не споделя травми и притеснения. И двамата споделят една силна привързаност към майка си, тоест техният живот е бил свързан с нейния, те са израснали под един покрив, имали са изградена връзка и при тях е нормално да е засилено преживяването. Те са били силно привързани към майка си, обичат я. Продължителността на тази реакция при загубата на близък зависи и от обкръжаващата среда, от оказана

специализирана помощ, медикаментозната терапия, тоест влияние оказват и външни фактори, върху възможността за справяне със стреса. Приятелските отношения, трудовия колектив, в случая това са фактори, които при тях липсват. Те живеят на 40 километра от В в капсулирано социално семейство. Те са контактували със съседите, които са се грижили за тях след трагичното събитие. На 12 километра е най-близкото село, ходили са на училище до осми клас. Те са свикнали с начина си на живот, но в същото време споделят и за мечти, че мечтаят да са трудово заети, да имат професионални ангажименти, да имат доходи, да не им е тежък толкова чисто социално живота, споделят някаква неудовлетвореност от начина си на живот, свързана с трудова реализация, доходи, социална среда, образование. Тревожността и депресията е свързана със загубата на майката, нямат връзка с начина им на живот.

Експертизата не дава заключение за отражението на фаталния инцидент върху емоционалното и психологическо състояние на ищеца А., защото с него не е провеждана беседа поради невъзможност за осъществяване на вербален контакт заради здравословното му състояние.

При така изложената и приета за установена по делото фактическа обстановка, от правна страна съдът приема, че предявените субективно съединени иски с правно основание чл. 432 от КЗ са допустими и частично основателни.

С оглед постановената и влязла в сила присъда № на ПОС от по НОХД № по описа на ПОС за 2021 г. и на основание чл. 300 от ГПК, съдът приема за безспорен факта на извършване на деянието, неговата противоправност и вината на извършителя. Безспорна е причинна връзка между процесното ПТП и настъпилата смърт на наследодателя на ищеца.

При това положение съдът приема, че предпоставките визирани в разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД регламентираща института на неправомерното увреждане са налице като доказани по безспорен и категоричен начин в хода на производството по делото. Това е достатъчно основание да бъде ангажирана отговорността на ответника по чл. 432 от КЗ при положение, че е налице на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на лек автомобил марка „ВАЗ“, модел „ВАЗ 2101“, с рег. № и „ЗАОД ОЗК - Застраховане“ АД.

Размера на дължимото на ищите обезщетение следва да бъде определено от съда по справедливост при условията на чл.52 от ЗЗД.

Справедливостта като понятие по смисъла на цитираната по-горе правна норма не е абстрактна категория.Тя зависи от преценката на обективни обстоятелства като характера на увреждането;неговата неочакваност,начинът на извършването му; обстоятелствата, при които е извършено и др.Внезапната загуба на майка несъмнено се е отразило негативно върху психическото състояние и душевния мир на ищеца.

За да определи размерът на обезщетение съдът анализира всички обективни обстоятелства в конкретния казус – внезапно настъпилата смърт на изключително близък човек от семейството,в една зряла,активна и жизнеспособна възраст на години,без данни за наличие на здравословни проблеми,установената силна привързаност и взаимно разбирателство между загиналата и всеки един от ищите –нейни съпруг и деца,изградените между тях близки отношения основаващи се на взаимно уважение,привързаност, взаимопомощ и обич.При съобразяване с конкретните икономически условия и съответните нива на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетението момент,които следва да се отчитат като ориентир за определяне на размера на дължимото застрахователно обезщетение,независимо от функционално обусловената отговорност на застрахователя от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие /в този смисъл постановените решения на ВКС- решение № 83/06.07.2009г.по т.дело №795/2008г.на ВКС,ТК, II т.о., решение № 1/26.03.2012г.по т.д. 299/2011 г. на ВКС,ТК,II т.о.,решение №189/04.07.2012г.по т.д.№634/2010г. на ВКС,ТК,II т.о., решение № 95/24.10.2012г.по т.д.№ 916/2011г.на ВКС,ТК, I т. о. и др./, съдът счита размерът на иска за причинените неимуществени вреди е съответен на претърпените от ищеца душевни болки и страдания .Факта на близост между ищите и Р Б. съдът приема за доказан с оглед показанията на разпитаните по делото свидетели.Семейството –Р,съпруга ѝ ищецът А. и децата им А. и Е.,винаги са живели в една къща в малко и отдалечено от градска среда населено място.Този факт и трудния живот ,който семейството е водило за осигуряване на прехраната и необходимите битови потребности,е сплотил семейството още повече.Ролята на починалата майка е била огромна в живота

на цялото семейство.Тя се е грижела всеотдайно за болния си от дълги години съпруг,за домакинството,за отглеждането и изхранването на животните,за порасналите си вече деца,с които е била в изключително близки отношения и които е подпомагала със съвети и личен пример.Грижела се е и за децата на дъщеря си Е.,чието семейство е останало да живее в къщата на родителите ѝ.Редом с това ишците А. и Е. са отвърждали с уважение и с готовност са се включвали в семейния живот полагайки грижи за осигуряване на средства за препитание според възможностите си-А. е събирал дърва и гъби в гората,а Е. е помагала на майка си в грижите за болния си баща,за животните и в домакинството.Семейството е живяло добре в дух на разбирателство.При това положение съдът приема,че загубата на най-близкия за тримата ищци човек-така внезапна и нелепа,е причинила изключително силни чувства на болка,скръб и тъга за всички тях.Всички те са останали без опората, която са имали и на която са разчитали през целия си съзнателен живот.Загубата се е отразила както на бита им ,така и на душевния им мир.В подкрепа на тези изводи на съда са както събраните по делото свидетелски показания,които установяват,че след смъртта на Рукие всички се променили-плачели,били отчаяни,тъгували,престанали да празнуват,ходели често на гробищата,така и заключението на допуснатата по делото СПЕ досежно ишците А. и Е..Съдът приема,че към този момент болката от загубата на тяхната близка все още е много силна и оказва негативно отражение върху психиката им и начина и м на живот.Най-силни са негативните последици върху ишцата Е.,която съдът приема,че е била в най-близки отношения с пострадалата.Тези отношения са надхвърляли типичните отношения на близост между майка и дъщеря.Двете са били изключително близки и предвид липсата на социална среда за Е. в малкото и изолирано село,в което семейството е живяло, тя е приемала майка си и за своя най-добра и близка приятелка.Заключението на в.л.М. К. установява изключително високи нива на стрес и към момента като реакция на загубата при ишцата Е. Б..Ишцата все още не е приела загубата,не може да повярва,че това се е случило и да продължи живота си пълноценно.Поради това съдът приема,че предявения от нея иск за обезщетение в размер на 150000,00лв.е основателен в пълен размер.

По отношение на ишците А. и А. Б.и иска се явява основателен в размер от по 120000,00лв.като отчита факта на близост между тях и загиналата им майка и съответно съпруга,но редом с това и установеното от в.л.К. по

отношение на А.,че същият в по-голяма степен е успял чрез защитни механизми на психиката си да преработи стресовата ситуация и в този смисъл по-леко да понася загубата на майка си,а по отношение на ищеца А. взема предвид неговата възраст предполагаща и липсата на доказателства,които да обосновават извода за особено болезнено преживяване на загубата.

Основателно е обаче релевираното в процеса по надлежния процесуален ред от ответната страна възражение по чл.51 от ЗЗД за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата.Съдът приема,че в настоящия казус обективните факти относно съпричиняването са установени по несъмнен начин.От страна на наследодателката на ищите са извършени действия,които са спомогнали за настъпване на вредоносния резултат ,както по отношение на самото ПТП така и по отношение на увреждането за самата нея,и то в значителна степен.От заключението на Съдебно автотехническата експертиза,което съдът цени като доказателство по делото,се изясни причината за процесното ПТП ,а именно загуба на внимание и концентрация у водача на лекия автомобил ,в който е пътувала пострадалата,загуба на контрол върху МПС и навлизане в лентата за насрещно движение в зоната на лек десен завой.Този извод на в.л.инж.Ф. съответства и на установеното от свидетелските показания на св.Щайгов ,които съдът цени и кредитира ,съобразявайки и разпоредбата на чл.172 от ГПК.Причината за това състояние на водача съдът приема,че са именно действията на пострадалата,която седейки на задната седалка на автомобила в движение на същия,подава плачещото двегодишно дете към седящата на предна дясна седалка негова майка между облегалките на предните седалки в непосредствена близост до шофьора,с което ангажира вниманието му до степен,че същият губи наблюдение върху пътната обстановка.В този смисъл именно това действие на пострадалата способства и предпоставя настъпването на процесното ПТП.

Съдът приема,че пострадалата има и значителен личен принос за настъпилите телесни увреждания,причинили смъртта ѝ.По делото е безспорно установено,че автомобила е бил снабден с предпазни колани на задните три седалки,както и че пострадалата е пътувала на задната седалка без поставен предпазен колан.Последното се установява,както от показанията на свидетеля С.,така и от заключението на в.л.д-р П. М..Редом с това двамата

експерти от състава на комплексната съдебно автотехническа и медицинска експертиза са единодушни и категорични, че при установения механизъм на удара и получените от Р. Б. травматични увреждания, правилно поставения предпазен колан, би спасил живота на пострадалата, т.е. не биха и били нанесени именно тези телесни увреждания, вследствие на които е настъпила смъртта.

С оглед на горното съдът приема съпричиняване от страна на пострадалата в размер на 50%, с колкото следва да бъде намалено и дължимото от застрахователя обезщетение визирано по размер по-горе за всеки един от ищите.

Неоснователно се явява възражението за съпричиняване релевирано от ответника от страна на пострадалата, която е поела риска да пътува в автомобил, управляван от неспособен водач, доколкото знанието на Р. Б. за това обстоятелство следваше да бъде установено от ответната страна по безспорен начин. Доказателства в тази насока ответникът на ангажира. Напротив, в показанията си св. Ш., заявява, че нито е питан, нито е казал, че няма правоспособност на управлява МПС. Действително съдът преценява показанията на свидетеля от гледна точка на неговата близост с ищите и най-вече с Е. Б., но при липса на други доказателства доказващи макар и по косвен начин знанието на пострадалата, показанията на свидетеля следва да се приемат за достоверни.

Предявения иск следва да бъде уважен за сумата от 75000,00 лв. за ищцата Е. Б. след определеното от съда съпричиняване и за разликата до 150000,00 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен, и за сумата от по 60000,00 лв. за всеки един от ищите А. Б. и А. Б., като за разликата до 150000,00 лв. двата иска ще следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Поради уважаване на исковите за неимуществени вреди, претърпени от ищите, съдът намира за основателни и акцесорните икове досежно мораторната лихва.

Ответната страна не оспорва твърденията на ищите, че на 26.03.2021 г. е предявена застрахователна претенция с молба приложена като доказателство по делото. Оспорва дължимостта на лихвата за забава като се позовава на разпоредбата на чл. 497 ал. 1 т. 2 от КЗ. В тази връзка с отговора на исковата молба е представено уведомление изпратено до ищите чрез пълномощника

им адв.Р. М.-получено от нея на ,с което са изискани доказателства за определяне на размера на обезщетенията –материалите от досъдебното и от съдебното производство,удостоверение за наследници и банкови сметки на ишците.Представено е писмо от 28.06.2021г.,с което ишците са уведомени за постановен отказ за изплащане на застрахователно обезщетение именно поради непредставяне на поисканите от тях доказателства.Ишците не твърдят,че са изпълнили изискванията на застрахователя и са представили поисканите от тях доказателства.

При това положение съдът приема,че искането на ишците за присъждане на законната лихва за забава,считано от датата на предявяване на застрахователната претенция е неоснователно .

В разпоредбата на чл.497 КЗ – приложима за застрахователните обезщетение по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите изрично е посочен момента, от който застрахователят дължи лихва за забава, а именно от по-ранната от двете дати:от изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 или от изтичането на срока по чл. 496,ал.1,освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.

В случая, молба от ишцата с искане за заплащане на застрахователно обезщетение, макар и с неопределен конкретен размер, е подадена на 26.03.2021г.и от описаните в самата нея приложения е видно,че с нея е представен единствено констативен протокол за ПТП с пострадали лица и три броя пълномощни. Тъй като нито с тази молба, нито след уведомлението от застрахователя до ишците, с което от тях са изискани допълнителни документи във връзка с конкретното застрахователно събитие,те са представили поисканите от застрахователя доказателства, в случая не е налице никоя от предвидените в чл. 497, ал. 1 КЗ хипотези, определящи началния момент на забава на застраховател.

По-точно – налице е предвиденото в чл. 497, ал. 1, т. 2, пр. второ КЗ изключение, при което отпада отговорността за забава.В случая ,за да намери приложение цитираното изключение ,съдът приема за достатъчно непредставянето от страна на ишците на изисканото от тях удостоверение за наследници,без което за застрахователя не може да възникне задължение за

плащане на обезщетение и което ищците са имали обективната възможност да представят още с молбата си по чл.380 от КЗ.

Следователно,лихвата за забава следва да бъде присъдена ,считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на обезщетението в размерите посочени по-горе за всеки едни от ищците.

Двете страни претендират присъждане на деловодни разноски.

Ищците не са представели доказателства за сторени по делото разноски,нито са представили списък по чл.80 от ГПК.

Ответната страна е заплатила разноски посочени в списъка по чл.-80 от ГПК ,както следва:18000,00лв.изплатено адвокатско възнаграждение с ДДС /по 6000,00лв.за всеки един от исковете/,5000,00лв.-внесен депозит за възнаграждение на вещи лица и 120,00лв.-депозит за призоваване и за възнаграждение на двама свидетели.

Ищците са направили възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на делото ответната страна има право на разноски,в какъвто смисъл е направено искане, съобразно отхвърлената част от претенцията на основание чл.78 ал.3 от ГПК. Действително сторените разноски от ответника са в размер на 18520,00лв.,тъй като възнаграждение на свидетелите не е изплащано и сумата от 100,00лв.би могла да бъде върната на ответника при поискване,или по 6173,33лв.по всеки един от трите субективно съединени иска.

Неоснователно е възражението на ищцовата страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение,направено на основание чл.78 ал.5 от ГПК.В случая уговореното и изплатено адвокатско възнаграждение и в размер близък до минималния такъв по чл.7 ал.2 т.5 от Наредбата за минималните размера на адвокатските възнаграждения от 4530,00лв.,а с включен ДДС – 5436,00лв.,поради което не се явява прекомерно и не подлежи на намаляване предвид и фактическата и правна сложност на делото.

С оглед изхода на делото ответника има право на разноски в размер на 3086,67лв.дължими от ищцата Е. Б. и по 3704,00лв.от всеки един от ищците А. Б. и А. Б..

С оглед изхода на делото ответника следва да бъде осъден да заплати

ДТ в размер на 7800,00 лв.и разноси в полза на ПОС в размер на 276,90лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 на основание чл.432 от КЗ ДА ЗАПЛАТИ на А. А. Б.,ЕГН-*****, сумата от 60000,00лв,представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие смъртта на майка му Р А. Б., определено при съпричиняване от страна на пострадалата в размер на 50% ,настъпила в резултат на ПТП на ., виновно причинено от У. М. Ш. като водач на лек автомобил марка и модел „“,с рег.№, застраховано при условията на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в ответното дружество по полица полица № BG/23/120000564191,валидна от 20/02/2020 г. до 19/02/2021 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 19.11.2021г.-датата на подаване на исковата молба,до окончателното ѝ изплащане .

ОТХВЪРЛЯ ИСКА за заплащане на обезщетение за разликата над 60000,00лв.до претендираните от ищеца 150000,00лв. и иска по чл.86 от ЗЗД във връзка с чл.497 от КЗ за осъждане на ответника да заплати лихва за забава за периода от 26.03.2021г.до 18.11.2021г. като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 на основание чл.432 от КЗ ДА ЗАПЛАТИ на А. А. Б., ЕГН-*****, сумата от 60000,00лв,представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие смъртта на съпругата му Р А. Б., определено при съпричиняване от страна на пострадалата в размер на 50% ,настъпила в резултат на ПТП на , виновно причинено от У. М. Ш. като водач на лек автомобил марка и модел „“,с рег.№, застраховано при условията на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в ответното дружество по полица полица № BG/23/120000564191,валидна от 20/02/2020 г. до 19/02/2021 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 19.11.2021г.-датата на подаване на исковата молба,до окончателното ѝ изплащане .

ОТХВЪРЛЯ ИСКА за заплащане на обезщетение за разликата над 60000,00лв.до претендираните от ищеца 150000,00лв. и иска по чл.86 от ЗЗД във връзка с чл.497 от КЗ за осъждане на ответника да заплати лихва за забава за периода от 26.03.2021г.до 18.11.2021г. като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 на основание чл.432 от КЗ ДА ЗАПЛАТИ на Е. А. Б.,ЕГН- *****, сумата от 75000,00лв,представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие смъртта на майка й Р А. Б.,определено при съпричиняване от страна на пострадалата в размер на 50% ,настъпила в резултат на ПТП на ,виновно причинено от У. М. Ш. като водач на лек автомобил марка и модел „“,с рег.№, застраховано при условията на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в ответното дружество по полица полица № BG/23/120000564191,валидна от 20/02/2020 г. до 19/02/2021 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 19.11.2021г.-датата на подаване на исковата молба,до окончателното ѝ изплащане .

ОТХВЪРЛЯ ИСКА за заплащане на обезщетение за разликата над 75000,00лв.до претендираните от ищцата 150000,00лв. и иска по чл.86 от ЗЗД във връзка с чл.497 от КЗ за осъждане на ответника да заплати лихва за забава за периода от 26.03.2021г.до 18.11.2021г. като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177 ДА ЗАПЛАТИ ДТ по делото в размер на 7800,00лв.и деловодни разноси в полза на Пазарджишкия окръжен съд в размер на 276,90лв.

ОСЪЖДА всеки един от ищите А. А. Б.,ЕГН-*****, и А. А. Б.,ЕГН-*****, да заплатят деловодни разноси в полза на ответника „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177 в размер на по 3704,00лв.

ОСЪЖДА Е. А. Б.,ЕГН- *****, да заплати деловодни разноси в полза на ответника „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК: 121265177 в размер на 3086,67лв.

Делото е разгледано при участието на трето лице помагач на страната на ответника - „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД,ЕИК 121718407.

Решението може да се обжалва пред апелативен съд гр.Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____